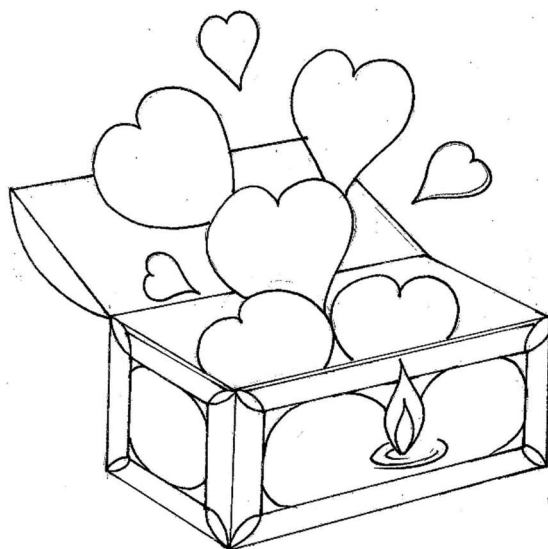

Gyertyafény

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
18. évfolyam 2. szám
2018. Advent - Karácsony

A szeretet építi a másokban a szeretetet

Csillaggyertyák fénye mellett olvasom adventi esténként *Cornelia Gryzma* könyvét egy kis csillagról. Lejött a földre, hogy megnézzé az emberek szentestéjét, amikor a Mindenható a betlehemi Gyermeken keresztül mutatja meg szeretetét. Találkozott egy csillagással is, aki nem hitte el Isten szavát a Szentírásból. A kis csillag elmondta, hogy találkozott a betlehemi csillaggal, a szent éjszaka csodája valóság. A csillagász hosszú-hosszú évek után először várta ismét örömmel az ünnepet.

Várjuk a szentesti boldog találkozást a Mindenhatóval? Talán a csillagász kételyeit megtaláltuk magunkban és gyorsan szeretnénk túl lenni az ünnepen? Nem tudom mi volt a csillagász bánata, azt azonban tapasztalom, hogy mivel lehet

eloszlatni.
Láss szépnek,
Keress bennem a
legjobbat,
Ezzé leszek, ez
minden vágyam!
Talán időbe telik,

Talán nem lesz könnyű
De láss szépnek!
Láss szépnek
Mindig és mindenkor!
Van-e bátorságod ehhez?
Képes vagy-e meglátni,
Amint igazi valóm
Átragyogja minden tettem?
Képes vagy-e szépnek látni?
(*Kathy és Red Grammer*)

A világ egyik pontján felhangzott ez a dal egy osztályban. Egy vendégtanár vitte el az üzenetet nekik, hogy meglássák a másokban a szépet, az isteni teremtettséget.

Egy hónappal később az elutazott vendégtanárt felhívta az ottmaradt tanító tanár: " Tudatában van annak, milyen »szörnyetegeket« faragott a gyerekekből?

Ahányszor csak rájuk ordítunk, átölelik egymást és azt éneklük: Láss szépnek! Az én hibáim ellenére láss szépnek! Kérlek szeretettel!"

"Úgy áradjon a szereteted, mint a tűz fénye-melege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből, mint akiknek nincs szükségük terád. Családtagjaid, mindennapi társaid s a hozzád fordulók olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik."

(Weöres Sándor)

".....a szeretet pedig épít." (Kor. 8, 1)
Át tudom adni a fájdalmaimat az Úrnak, hogy a földön építse Isten országát?

Egy kislány egyik szerettét egy üres dobozzal ajándékozta meg- karácsonykor –, de azt szépen be is csomagolta. A megajándékozott szeretett személy

elmondta, hogy nem illik így ajándékozni. A kislány válasza: "Tele van a doboz a szeretetemmel, imáimmal. Mikor kinyílik a doboz, árad majd belőle a sok-sok szeretet." A kislány nem sokkal utána meghalt. A megajándékozott gyakran kinyitotta potyogó könnyekkel a dobozt.

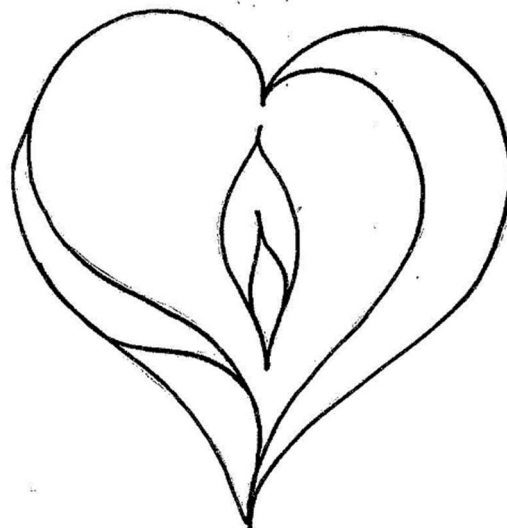
Tavaly vettem egy szép dobozt szerettemnek. Megtöltöttem imáimmal, kedvességgel, jósággal, hűséggel, szeretettel, humorral, harmóniával. Ez volt a szentesti ajándéka. Év közben, ahogy kinyitotta mindig áradtak a dobozból az édes emlékezés folyamén, a szeretet virágai.

Bátorítalak Testvérem, hogy folytasd a szeretet építését a másokban!

Mennyei Atyám! Kérlek, hogy sok díszes dobozt imádkozzanak tele embertársaim és így adják ajándékba szenteste. Legyél boldog találkozások

részese, mikor nyitogatják a kis kincses ládjukat. Ámen.

Börönte Márta

Röptetés, játék, meglepetés

*„Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő ifjak,
és, ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak,
ne felejtsek el Isten nagy tetteit,
hogy Istenbe vessék bizalmukat;
és tartsák meg parancsolatait.”
(78 Zsolt 6,7)*

Ha a női létezés lényegét mindössze néhány szóba kellene bele sűríteni, talán így is fogalmazhatnánk: „A gyengédség ereje, a kedvesség áldása, a szépség varázsa”. Ez a „definíció” megpróbálja a nőiség esszenciáját nyújtani, és ahogyan ízlelgetjük a szókapcsolatokat, képek, arcok jelennek meg, találkozások élményei villannak föl előttünk. Érintések és szavak lenyomatait őrizzük magunkban nőkről, anyákról, társakról és idegenekről, történeteket, mintázatokat és személyes belátásokat hordozunk magunkban – ki tudja, milyen régóta már.

Vajon lehetséges-e néhány órába összesűríteni a női létezés különleges pillanatait és a női mindennapok világát? Beszélgetni, gondolkodni az anyaságról és a többi hivatásról, a társkapcsolatról, a házasságról és a gyermekekről, a választásokról és a szerepeinkről, a magányról, csalódásokról, meg a fájdalmak és örömök útjairól? Nos, vannak olykor különleges alkalmak, amikor mindez meg tud valósulni...

„A nő szíve a családban és a társadalomban...nem csak nőknek.” címmel rendezte meg a segítő hivatásúak számára a szakmai napot Börönte Márta evangélikus lelkész a Csillaggyertyafény Alapítvány

kuratóriumának elnöke, a konferencia háziasszonya. Október 18-án a Budapest XVI. kerületi Önkormányzat házasságkötő termében gyűlt össze 58 résztvevő és 15 előadó, műhelymunka vezető, KÖSZI önkéntes, alapítványi segítő, nők és férfiak együtt, akik az erre az évre meghirdetett „A Család Éve” jegyében együtt gondolkodtak a női létről és a nők hivatásáról.

Kovács Péter polgármester, a konferencia sorozat állandó védnöke derűs köszöntő szavai és Bereczky Szilvia a Szegedi Nemzeti Színház tagja, énekművésze dalban felhangzó köszöntése adták meg a konferencia alaphangját. Nagy várakozás előzte meg Schäffer Erzsébet írónek, a szakmai nap fővédnökének előadását, amelynek ő a „Mi nők, röptetők” címet adta - Gyurkovits Tibor szép megfogalmazásából kiindulva.

Erzsébet valójában történeteket hozott ajándékba nekünk. Női történeteket, amelyekben megcsillant az a mélységes életszeret, találékonyság, gondoskodás és játékosság, amely nélkül nem lehetnének nők a nők, és nem röptethetnék magasba a férfiakat sem.

A mesék, gondolatok egymásból fakadtak, egymásba fonódtak. Teremtő erők lüktettek bennük, és átéltük a

szentség érintését is. Az egyik történet a Váradról Sopronba került két idős hölgyről, és vendégszeretetükről szólt egy havas téli éjszakán, meg a hóba rajzolt útbaigazító nyilakról. Egy másikban a farsangi álarc viselésének lehetőségéről hallhattunk a 6-os villamoson és az OTP ügyfélszolgálati pultjánál. Aztán egy sokgyermekes házaspárnál vendégeskedtünk, körbeültük az asztalukat, és képzeletben tökmagolajos, paradicsomos, fokhagymás barnakenyér-darabkákat falatoztunk. Egy másik történet a kerek világról, a megelégedésről és játékról szólt, egy következő az érintésről, simogatásról, megint egy másik a mosdatás rituáléjáról. És végül az utolsó történetek egyike arról győzött meg, hogy az is nagyon szép, és rendben lévő, ha haza kísérhetünk valakit, akitől lassanként veszünk búcsút, újra és újra mellé bújva a betegágyán – még akkor is, ha mindez fáj, és összeszorítja a szívünket. A gyász fájdalmában lehet mennyország pillanatait átélni.

A Meglepetés Színház improvizációs előadása következett az igaz mesék után. A résztvevők kérései alapján két bibliai történet elevenedett meg előttünk: a kánai menyegző és a világ teremtésének elbeszélése. A színészek spontán kreativitásukkal, a kimondott szavak súlyával, a gyönyörű, színes kendőkkel és mozdulataikkal különös élményt, érintődést, a megszokottól eltérő valóságtapasztalatot ajándékoztak nekünk.

A megelevenedő történetek után az estébe hajló délutánon kisebb csoportokban beszélgethettünk műhelyvezetők segítségével mindarról, amit ezek a látott – hallott, gazdagító élmények előhívtak bennünk. Nyitott

szívekre, megértésre találtunk, miközben megosztottuk egymással személyes életünk egy-egy fontos mozzanatát és a felismeréseinket.

A konferencia nemzetközi alkalommá vált. Nagy Irma tréner--terapeuta Svájcból, Cserkúthy Balázs "A gyógyító kód" - coach Fülöp - Szigetekről érkezett műhely munka előadójaként. További vezetők: Blatniczkyné Hammersberg Ganczstuckh Júlia lelkész, drámapedagógus, Takács Ottília természetgyógyász, Life-Coach, Benkóczy Péter lelkész, mentálhigiénés szakember és a cikk írója.

A konferencia utolsó részében a „Veled vagyok, fogom a kezéd!” gyászolóknak készült film rövid részlete kapcsán Kovács Imre hallássérült baptista lelkipásztor és Bokros Andrea jelnyelvi tolmács MBE speciális misszió vezető beszélt az evangélium: a vigasztaló szó „akadálymentesítésének” felelősségéről. Itt került ünnepélyes átadásra hallássérült emberek részére a film DVD formában, amihez Bokros Andrea adta szeretetét tolmácsolásával a film kockáin. Magyarországon 600.000 hallássérült ember él.

A vigasztalás egészen nőies feladat, amit sokan, sokféle módon gyakorlunk. Érdekes módon az Őszövetség tanúságtételében a vigasztalásra használt héber kifejezés egy töről fakad az anyaméh szavával.

Ezt a gyászolóknak szánt vigasztaló filmet Börönte Márta könyve nyomán Tagai Péter álmodta meg, készítette, rendezte, aki sokat tett e konferencia létrejöttéért, és egyben a délután házigazdája is volt. A szakmai nap minden résztvevője ajándékba kapta meg a könyv a film CD - változatát, és hozzá a Dobó Bobó négy generációs önismereti

társasjátékot is. Mindkettőt az alapítvány adta ki.

A jubileumi, ünnepi konferencián látható volt Harsányi Tiborné Bölcseki Etelka csuhé-szalmafónó művész Ha én rózsavolnéka alkotása, mely az együttlét jelképe lett, a hívogató meghívóra is ez került.

Itt volt Szlaukó Hanga édesanyjával a Szivárvány Evangélikus Óvoda gyermeke Nagytarcsáról, aki örömmel vállalta, hogy szerepel a meghívó képén hirdelve szívéből a feltétlen gyermeki szeretetet.

A konferenciát támogatta: Déli Egyházkerület-MEE, Emberi Erőforrások Minisztériuma, Miniszterelnökség-Nemzeti Együttműködési Alap, Budapest, 16. kerületi Önkormányzat, Barankovics István Alapítvány, Szent István Alapítvány - Hollandia és sokan mások. A nap zárásaként a résztvevők egy nagy kört alkottak, és egy-egy szót adtak

ajándékba egymásnak áldásként, útravalóként, miközben továbbdobtak egy fonalgombolyagot. Az így létrejött különös háló jelezte az összekapcsolódásunkat: az áldás terét, amelyben egymást hordozhatjuk ezután is.

Zárszóként Börönte Márta a konferencia háziasszonya és Tagai Péter a konferencia házigazdája közösen olvasták fel:

“ Az élet játék, s meg lehet mikor a lélek felnevet- amikor öröm, s szeretet kap benne teljes szerepet, akkor az élet végre szép, hálás a szívem mindenért. Játszótársakat keresek, akikkel boldog lehetek!” (*Aranyosi Ervin: Játék az élet*)

Utána játszótársakat keresve körtáncba hívták a vendégeket kedves, közös táncbemutatójukat követve.

Újabb játszótársakat keresve:

Dr. Varga Gyöngyi

